

F. t. L. om Oprettelse af et nyt Kontorchefseembede under Kirkeministeriet.

maalet om Anvendelsen af Embedsjorderne under den nuværende Ordning stadig mere og mere Beslag paa Ministeriets Arbejdskraft, hvilket er en Følge af, at Interessen i Jordernes Indtægter efter den nye Ordning er flyttet fra den enkelte Præst til Lønningsfonden.

Men dertil kommer endnu, at efterhaanden som Embederne kommer ind under den nye Lønningsordning, og den Lønmasse, der derved kommer ind under de ved Loven af 14. Marts 1913 fastsatte Bestemmelser, vokser, vil det blive nødvendigt, at Ministeriet, mere end det hidtil er sket og har kunnet ske, overtager den samlede Styrelse af Lønningsmidlerne, saaledes at der kan udarbejdes Budgetter for Lønningsfondene og træffes de fornødne Dispositioner til i Overensstemmelse med Grundtanken i Præstelønningsloven at regulere Forholdet imellem de enkelte Stifters Lønningsfonds, hvorved de bedre stillede Stifter kan komme de daarligere stillede til Hjælp. Det kan her anføres, at Statsrevisorerne i den afgivne Betænkning angaaende de af Stiftsøvrighederne aflagte Regnskaber over de til kirkelige Formaal henlagte Midler for Finansaaret 1915—16 har udtalt, at der i efterfølgende Beretninger kunde ønskes meddelt en nærmere Redegørelse for den ved Loven af 14. Marts 1913 tilvejebragte Ordning, svarende til de Oplysninger, som findes meddelt i Bemærkningerne til det i Folketinget den 13. December 1917 fremsatte Forslag til Lov om Ændringer i Lov indeholdende nogle Bestemmelser vedrørende Folkekirkens Præsters Lønningsforhold af 14. Marts 1913. Men Meddelelsen af saadanne Oplysninger hvert Aar vil nødvendigvis, at Ministeriet maa underkaste Stiftsøvrighedernes Aarsregnskaber en indgaaende Behandling ved Siden af 1ste Revisionsdements talmæssige Revision.

Loven om Kirkernes Styrelse af 1. Oktober 1915 har ligeledes tilført Ministeriet nyt Arbejdsstof i betydeligt Omfang. I Tiden fra 1. Januar 1908 til 1. Januar 1916 er Tiendeaflysningen gennemført, og som Følge af denne er det store Flertal af Sognekirkerne paa Landet blevet selvejende. Dette har bevirket, at Ministeriet i langt højere Grad end tidligere skal behandle Sager om Kirkernes Økonomi og Istandsættelse. Medens tidligere Kirkernes Økonomi helt var overladt den private Tiende ejer, og kun Spørgsmaal om Salg af Kirkejorder og lignende Dispositioner over Kirkernes Formue forelagdes Ministeriet, ligesom de fleste Istand-

sættelsesarbejder ved Kirkerne alene var en Sag mellem Kirkesyndet og Tiende-ejerne, har Ministeriet nu Overtilsynet med Kirkernes økonomiske Anliggender og faar derfor forelagt alle Sager af Betydning vedrørende Kirkernes økonomiske Forhold, navnlig i saadanne Tilfælde, hvor der skal optages Laan eller foretages Ligning paa Menigheden, eller hvor der skal foretages større Istandsættelser ved Kirken.

Endvidere kan nævnes, at Loven om Afløsning af Grundbyrder af 28. September 1918 i alt Fald i en længere Aarrække vil give Ministeriet et betydeligt Arbejde, idet de allerfleste Præsteembeder og et meget stort Antal Kirker har Grundbyrder, og Bestemmelsen om, at der skal ydes de Embedsmænd, der nu lider Tab ved Afløsningen, Erstatning, vil medføre stadig tilbagevendende Sager angaaende disse Erstatningers Beregning og Anvisning.

Den Stigning, der har været i Sagernes Antal, viser sig ved en betydelig Stigning i Brevnumrenes Antal, der efter Gennemsnittet af Femaaaret 1908—1912 (sidste Aar før Præstelønningslovens Ikrafttræden) udgjorde ca. 9,800 aarlig, medens det i indeværende Aar allerede nu (ved Udgangen af Oktober) er over 16,000, saaledes at det antagelig vil naa henved 20,000 ved Aarets Udløb.

Efterhaanden som Arbejdet saaledes er steget, og da særlig Præstelønningsvæsenet udviklede sig saaledes, at henimod Halvdelen af de til Ministeriet indkommende Sager vedrørte dette Omraade, fandtes det nødvendigt at udskille dette Omraade som en særlig Afdeling af Kontoret. Denne Ordning, der har været gennemført i ca. 1 Aar, har vist sig heldig for Sagernes Behandling, idet de forskellige Embedsmænd derved har kunnet faa bedre Oversigt over de indenfor deres Omraade faldende Sager, og man maa derfor anse det for ønskeligt, at den saaledes indførte Ordning endelig gennemføres, saaledes at alle Sager vedrørende de enkelte Præsteembeders Lønningsforhold og de til de enkelte Embeder henlagte kirkelige Midler henlægges til et nyt Kontor i Ministeriet.

Under Ministeriets 1ste Kontor vilde der herefter komme til at henhøre alle Sager vedrørende Menighederne og disses Organisation, herunder Menighedsraadene, Bispeembederne og Stiftsøvrighederne saavel som de almindelige Regler for Stiftsmidlernes Administration, herunder navnlig ogsaa Tiendemidlernes Administration,